

זרזין ח"כ באשה וליכא למימר משום דחשיבא כמזוהה הוא
 דלא מיחיבא קרבן משום דהוה לה למידק דהא תמן (לעיל פז ע"ג)
 הדרוה ב"ד לינשא (ד) וחזרה וקלקלה חיבת בקרבן שלא הדרוה אלא
 לינשא ויורה קרובה היא למזיד
 כשקלקלה מכשיתא אלא עמאמא משום
 יחיד עשעה בהוראת ב"ד פטור דהכי
 אית ליה לר' שמעון ב"ק דהוריות
 (דף נ:) והאי דנקט הכא כזרזין איש
 באשה סימנא בעלמא הוא :

ג' וד' וי' וס' וק' ופ' וצ' וט'
 א' וי' וס' וק' ופ' וצ' וט'
 ב' וי' וס' וק' ופ' וצ' וט'
 ג' וי' וס' וק' ופ' וצ' וט'

רבינא אמר לענין קרבן קתני (ה) עשו בית דין
 בהוראתן כזרזין איש באשה ולא מתיא קרבן
 על פי עדים כשנגת איש באשה ומתיא קרבן
 ואיבעית אימא הא קמייתא רבנן היא ותריין
 הכי חזין מאשת איש ושניסת ע"פ ב"ד מתיב
 עולא מי אמרינן מאי הוה לה למיעבד והתנן
 *כתב לשם מלכות שאינה הוגנת לשם
 מלכות מדי לשם מלכות יון לבנין הבית
 לחורבן הבית היה במזרח וכתב במערב
 במערב וכתב במזרח תצא מזה ומזה וכל
 הדרכים האלו בה ואמאי לימא מאי הוה לה
 למיעבד איבעי לה לאקרוי לגיטא אמר רב
 שימי בר אשי תא שמע *הכונס את יבמתו
 והלכה צרתה ונשאת ונמצאת זו אילונית תצא
 מזה ומזה וכל הדרכים האלו בה ואמאי נימא
 מאי הוה לה למיעבד איבעי לה לאמיתוני
 אמר אביי תא שמע *כל עריות שאמרו
 פוטרות צרותיהן הלכו צרות ונישאו ונמצאו
 אלו אילונית תצא מזה ומזה וכל הדרכים האלו
 בה ואמאי נימא מאי הוה לה למיעבד
 איבעי לה לאמיתוני אמר רבא תא שמע
 *כתב סופר גט לאיש ושובר לאשה ומעה
 ונתן גט לאשה ושובר לאיש ונתנו זה לזה
 וזה לזה ולאחר זמן הרי הגט יוצא מתחת
 ידי האיש ושובר מתחת ידי האשה תצא מזה
 ומזה וכל הדרכים האלו בה ואמאי נימא
 מאי הוה לה למיעבד *איבעי לה לאקרוי
 לגיטא אמר רב אשי תא שמע *שינה שמו
 ושמה שם עירו ושם עירה תצא מזה ומזה
 וכל הדרכים האלו בה ואמאי נימא מאי הוה
 לה למיעבד איבעי לה לאקרוי לגיטא אמר
 רבינא תא שמע *כנסה בגט קרחה תצא מזה
 ומזה כו' איבעי לה לאקרוי לגיטא רב פפא
 סבר למיעבד עובדא במאי הוה לה למיעבד
 אמר ליה רב הונא בריה דרב יהושע דרב
 פפא והתניא כל הני מתנייתא אמר ליה ולא
 שניגדו אמר ליה *ואשינויי ליקן וליסמוך
 י (ופסק) אמר רב אשי ולקלא לא חיישינן
 הי קלא אילימא קלא דבתר נשואין הא
 אמרה רב אשי חדא זימנא דאמר רב אשי
 כל

מלכות יון טו' . והא דאמר
 בע"ז (דף י') דבגולה אין
 מונין אלא למלכות יון בלבד אר"ת
 דהיינו בשאר שטרות דבגט שייך
 שלום מלכות דדבר גדולה הוא בעיניהם
 להפריד איש מאשתו ואין מונין אלא
 למלכות אותה העיר בלבד* :

היה במזרח וכתב במערב . לא
 כמו שפירש ריב"ן דלבעל
 קאי דבהדיא אמרי' בגיטין (ד' פ' וטס)
 היה במזרח מאן אילימא בעל היינו
 שינה שם עירו אלא סופר דלאמר להו
 רב לספרי כי יתביחו בהני כתובו
 בהני כו' ואל"ת בשלמא בעדים לרין
 לכתוב מקום שותמים דליכא קפידא
 שיכולין לבא ליה הזמה אבל בסופר
 מאי קפידא איכא ועוד תימה דעכשיו
 נוהגין לתחלה כהסופר כותב
 כתובה בעיר זו ושולחה לחתן לעיר
 אחרת תצא מקום חופה וכותבין שם
 עיר החופה ששם חותמין ושמה י"ל
 הא דנקט הגמרא היה סופר במזרח
 לזו דוקא משום סופר אלא משום
 עדים אלא משום דמתני' קתני היה
 במזרח לשון יחיד דמשמע סופר
 ואורחא דמילתא דבמקום שהסופר
 כותב שם עדים חותמים וליכא
 פסולא אלא משום עדים ורב דקאמר
 נמי לסופרים לא היה מקפיד אלא
 משום עדים ובשאר שטרות אפילו
 שינה מקום עדים דיעבד כבר
 נדקתני בחד דיני ממונות (סנהדרין
 ג' ע"ב) שטר שזמנו כתוב בחד בניסן
 אע"פ שצלו עדים ואמרו בחד
 בניסן עמנו הייתם שטר כשר ועדו
 כשרים חיישינן שמה איחזירו
 וכתבוהו אלא בגיטין החמירו והא
 דגיטין המאחרים כשרים היינו
 כשהעדים והסופר היו באותה העיר
 בזמן הכתוב בגט ואל"ת מלאו באשפה
 אמאי כשר לרבי מאיר ניחוש שמה
 איחרו וכתבו ולא חש הסופר להיות
 בעיר זיוס הכתוב בו וזרקו לאשפה
 אחי כדמוכח בהגמרא (גיטין פ')
 והא איכא שלום מלכות דפי' דלאו אשלוס מלכות קפדין דהוא מותר
 אפי' לתחלה לרבין דר' מאיר כמו שאנו כותבים לברייתא עולם
 אלא מכיופה דהיה במזרח וכתב במערב פריך וכן מוכח בפר"ח
 דגרם האיכא כתב לשם מלכות כו' משמע דמסיפא פריך ומוכחא
 סוגיא דתתיא כו' מאיר ואר"י דלא מחזיקין ליה כמאחר דמסתמא
 בו זיוס שנמלא ככתב כמו שמוכח ומסתמא שם היה הסופר
 יתביחו] : **תא** שמע כל עריות כו' . ס"ד בכונס יבמתו שייך למימר איבעי לה לאמיתוני שהיתה בחזקת איבור לשוק עומדת ואין לה
 להגשא עד שיתברר הדבר שמוותרת לשוק אבל כאן בחזקת היתר לשוק עומדת : **תא** שמע כתב סופר גט לאיש כו' . ס"ד דהכא
 לא שייך איבעי לה לאקרוי גיטא כמו לעיל דמייירי אפילו אקרייתא גיטא אחר כתיבה קודם נהינה ועייליה לבי ידיה ואחילף ומשני
 דאיבעי לה לאקרוי לגיטא לאחר שתקן לה הסופר : **תא** שמע שינה שמו ושמה כו' . כגון שיש לו ב' שמות אחד ביהודה ואחד בגליל והיה
 ביהודה וכתב שם של בגליל ס"ד דהכא מאי ה"ל למיעבד אע"ג דאקרויה לגיטא קס"ד כבר ומשני דאיבעי לה לאקרויה גיטא ולשאלו ולסוקין
 דעתא דכאן ביהודה אין שמו קו' : **תא** שמע כנסה בגט קרח . ס"ד דהכא לא פשעה כל כך ללא איבעי לה לאסוקין אדעתא דמיפסול בהכי
 ומשני דאיבעי לה לאקרוי גיטא בבית דין בהקפידן בדבר הריבה ואין הגמרא מביא הך משניות כסדר המשנה אלא כסדר הראוי להקשות זה
 אחר זה דלא מיתרלא בברייתא כשינויא קמייתא דכפריתא (וע"ז תוס' כתובות קב' ד"ה ת"ש מתא) : **שם** עירו ושם עירה . נראה לר"י דלא חיישינן
 לכתוב מקום עמירתו באותו יום אלא מקום עיקר דירתו דהא בגיטין בהאים ממדינת היא ח"י אפסר לידע מקום עמידתה באותו יום :

תוספות ישנים
 דריה במזרח וכתב במערב
 בגיטין פריך כתיב איירי
 אילימא בעל היינו שינה
 (שמו) שם עירו (ושמה)
 וכן ע"פ א"ר מירי
 שהיה הסופר במזרח וכתב
 במערב ומקפיד אמאי
 לא מוקף לה חש בעל
 ומייירי שהיה עומד שם
 בשעת כתיבתה גט וכתב
 עמירתו במערב ומתריין
 דודאי א"ר לכתוב יום
 העמירה כעת (הפתיחה)
 [הפתיחה] וליה לרבי
 דהי חש לרין לכתוב
 מקום עמירת האיש מזה
 כן היה לרין לכתוב מקום
 עמירת האשה וא"ר לא
 מליט גיטין בא"ר ממדינת
 חש סגרי א"ר לידע
 מקום עמירת (הבעל)
 [האשה] כעת העמירה ועל
 מקום לידע אומר כר"י
 דא"ר לכתוב דשם עירו
 ושם עירה לא מייירי רק
 בעיקר דירתה ואחרים
 מוכי לומר שלא לכתוב
 שאלו לעמוד בו יבאר
 לכתוב גט כעשות ואם
 שינה מקום ידירו נראה
 דאין לפסול גט כן
 ואין לפסול משום דסדי
 אשקא חתימי דהא לא
 חתימי רק אשקא גט
 דהא ככתובות [דף כז.
 אחרת] אש כתב בשם
 איש פלוני כתיב
 מעלין אורו (לכונס
 סגרי אין מעדין שוא
 כתיב דעל גופא דשטר
 לרבי חתימי . ומשעה היה
 לפני כר"י ששית מקום
 ידירו והכשירו והשחל
 מוקף לה תלמודא בגיטין
 דהיה במזרח וכתב
 במערב ר"ל הסופר .
 ותימה בהכתובות שלטו
 אין לא מוהרים מזה
 ש"לכתובות במקום אחר
 והוספה במקום אחר
 ונראה דאין קפידא בסופר
 רק בעדים כשחותמין
 במקום אחר מחמתו
 שנכתב בגט אבל ככתובות
 שלטו אין כותב מקום
 שחתמו בו העדים ח"י
 כיון שירוע לעולם כס"ך
 כותב כל הכותבו שנגבול
 עירו ח"י אין הוספה
 במקום שומד בו לא
 מחמת כשיקרא : איבעי
 לה לאקרוי גיטא . ואל"ת
 איכא דמייירי בלא קראוה
 מאי חייא שלא ככתב
 ככתיבו כיון דלא קרויה
 מופסיל דהכי משמע
 בגיטין וי"ל דאף כי
 מופסיל לא אמרי' הא
 מזה ומזה . ח"י מייירי
 הכא דקרויה לאחר תמי
 אלא לא קרויה קודם

(דף נ:) מבטעותה : **סך קמייתא** . דקתני חזן מאשת איש (ג) כולה
 רבין היא ולא פתיגי שניסת דמשמע אבל בעדים לא אלא תריין
 ושניסת ומסתמין תרתייהו : **חזן מאשת איש** . דהיינו בעדים ושניסת
 ע"פ ב"ד בעד אחד דתרויהו כזו
 גט וכיון דבעינן גיטא אלא מילתא
 היא ומתכראת אקמא : **כתב לשם**
מלכות שאינה הוגנת . סופר שהיה
 לרין למנות מלכי ישראל או לשם
 מלכות אחרת כגון לשם מלכי רומי
 ותנא קרי לה שאינה הוגנת משום
 דאין להם לא כתב ולא לשון כדכתיב
 (עובדיה ה) בזוי אחיה מלך : **הלא**
מוס ומוס . אם ניסת באותו גט :
כל סדרים . כל הך קלקולי דמתני'
מאי הוה לה למיעבד . סבורה היתה
 שהוה גט כשר : **לאקרוי לגיטא** .
 לפני חס : **וסלנס לרתה ונשאת**
לשוק . שנפטרה צייזוס חברתה
 ואח"כ נמצאה זו אילונית ואין ביאתה
 פוטרת לרתה כדלאמר בפ"ק (דף יב'
 פרט לאילונית שאין יולדת : **הלא** .
 לרתה מזה שניסת לו ומיבמה ורבי
 עקיבא היא (לקמן דף נב') דעבד
 חייב לאוין כגון יבמה לשוק כחייבי
 כריתות כלשהו איש ממש : **כל עריות**
שאמרו פוטרות לריותן . לשוק בלא
 חילוא ויזוס כגון ע"ז נשים דפ"ק
 (דף ג') : **הלכו לרות אלו ונישאו** .
 לשוק ונמצאת הערוה אילונית ועוד
 שהחזקה לרתה לייזוס למפרע
 דערוה אילונית אינה פוטרת לרתה
 דאילונית מקח טעות הוא ולאו אשמו
 היא ואין זו לרת ערוה וזקוקה ליבס
 כדתנן בפ"ק (סג) וכולן שמתו או
 שמיאט או שנמלאו אילונית לריותיהן
 מותרות : **הלא** . הלכה מזה ומזה כו' :
גט לאיש ושובר לאשה . שהבעל טון
 שטר גט והאשה כותבת קובר לגבות
 כחובתה מן בעלה ולחת לו השובר
 שאם לא היתה נותנת לו שובר לא
 יפרע לה כחובה : **ונתנו לו** .
 כסבורה זו לקבל גט מיד בעלה
 וקבלה קובר והיא נתנה לו גט : **גט**
קרא . בגט מוקשר קמיירי כדלאמר
 בבבא בתרא (דף קס') גט פשוט עדיו
 מחוכו גט מוקשר עדיו מאחוריו
 כשהיה טופלו חותם העד על הכפל
 וחזור וכופלו וחותם עד שני וכן
 שלישי ואם היו קשריו מרובים
 מעדיו היינו גט קרח ופסול : **סבר**
למיעבד עובדא במאי הוה לה
למיטעבד . ולהחזיר לבעלה אשת איש שנשאת בעדים : **וסתניא**
כל הני . ולא אמרינן מאי הוה לה למיעבד : **אמר ליה ולא**
שינינו אמר ליה ואשינויי לסמוך . אם זה דוחק ומתקן (ג) לדחוק
 התשובה אכן ממילא שמעינן דלא אמרינן מאי הוה לה למיעבד :
ופסק . ונמנע ולא עבד עובדא : **ולקלא לא חיישינן** . אם
 ניסת צביט דין ואח"כ יאל קול שבעלה חי ולפנינו לא בא :
 כל

הגהות הב"ח
 (ה) גמ' לענין קרבן
 קתני והכי קאמר עשו
 כ"ד : (ג) רש"י ד"ה
 סך וכו' מאשת איש וכו'
 ככין : (ג) ד"ה אמר
 ליה וכו' ומתקן לדמות
 התשובה : (ד) תוס' ד"ה
 רבינא וכו' לינשא והלכה
 וקלקלה : (ה) ד"ה היה
 וכו' לפר"ח גבי ג'
 גיטין :

